

13 november 2008

Ik sta een uur te vroeg op. Gisteravond heb ik de wekker verkeerd ingesteld. De rector is al op en kijkt wat papieren na bij de koffie. Kort daarna vertrekt hij naar de universiteit.

Na het ontbijt moeten we uit een tamelijk groot aanbod een souvenir uitkiezen. Ik kies een er oud uitziende pagne uit en een kleurrijk matje. Ze zijn met gekleurde grassen geweven, een tamelijk authentiek souvenir. We konden ook uit een aantal beelden kiezen. Die zagen er echter niet zo authentiek uit, wie weet zijn ze in China gemaakt.

De chauffeur brengt onze bagage naar het vliegveld om ze in te checken. Hij neemt ook onze paspoorten en vliegtickets mee. Daarna voert hij ons naar de universiteit voor een korte rondleiding. We brengen ook een bezoek aan de pas geopende polikliniek die met de privé-gelden van een rijke Zwitser gebouwd werd. De polikliniek heeft een operatiezaal, een materniteit en een labo.

We rijden vervolgens door de stad naar het vliegveld. Een sightseeingtrip door vergane koloniale glorie.

Met een Boeing 727-200 vliegen we via Mbuji-Mayi (veel open groeven in de omgeving, men zoekt en vindt er naar naar diamanten) naar Kinshasa. Het is een mooie vlucht boven een golvend, soms grasgroen landschap. De landing verloopt twee keer perfect, heel zacht. En je raadt het: ook hier moeten we weer de immigratieformaliteiten vervullen.

We zijn pas voorbij de grenscontrole als we door een groep 'dragers' overvallen worden. Als we onze bagage van de band nemen, willen ze die per se dragen, ze maken ruzie onder mekaar, ze zijn zeer opdringerig, we moeten ze van ons afduwen. Eens we buiten geraakt zijn, blijven ze

rond ons zwermen als zijn ze een zwerm agressieve muskieten (Waar zijn de wilde muskieten?) tot we bij de auto zijn gekomen die ons komt ophalen.

Het is nog klaar. Nu zien we de wijken van Kinshasa tussen de luchthaven en het centrum eens overdag. Eigenlijk is het niet te beschrijven: een drukte van jewelste, auto's en busjes of wat ervoor moet/kan doorgaan, verkoopsstalletjes waar je *n'importe quoi* kan kopen, vuiligheid, bewoonde ruines, krakkemikkige vrachtwagens, zwarte rook à volonté, ... Foto's nemen wordt afgeraden maar... ik doe het, onopvallend, toch.

Nadat we onze 'histoires' bij de Kapucijnen afgezet hebben, gaan we op bezoek bij Memisa een paar poorten verder in de straat. Yves maakt van de gelegenheid gebruik om wat afspraken te maken voor een bespreking morgen in de loop van de dag. Wij proberen een handleiding te vinden voor de autoclaaf van Katakombé. Ook hier is die onvindbaar zodat we in België zullen moeten verder zoeken.

Luc Vansina is al bijna veertien dagen met het Belgisch leger druk bezig hulpgoederen naar Goma in Oost Congo over te vliegen. Hij ziet er afgepeigerd uit.